

[Hans Pinstrup.]

Kr. pr. ha og for Ejendomme over 50 ha ÷ 5 Kr. pr. ha. Med Afdrag og Forrentning kan der ikke regnes med et lavere Rente-krav end 5 pCt., og med dette som Udgangspunkt har Ejendomme under 10 ha i Regnskabsaaret 1940—41 opnaaet et Nettooverskud af 6 Kr. pr. ha, Ejendomme mellem 10 og 50 ha 85 Kr. pr. ha og Ejendomme over 50 ha 92 Kr. pr. ha. Større er, desværre for Landet, Landbrugets Nettooverskud ikke; det er hele det Beløb, de enkelte Landbohjem har til Afholdelse af Udgifter og Afvikling af Forpligtelser.

Det staaar alt sammen at læse i Tabel 6, Side 9, i samme Beretning fra Det landøkonomiske Driftsbureau, hvorfra det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, de mange socialdemokratiske Redaktører, „Politiken“ og „Berlingske Tidende“ har hentet Tallet 9,8 for derved at give vide Kredse et fortegnet og vildledende Billede af denne store Befolkningsgruppes Erhvervs vilkaar. Ud fra tidligere Erfaringer havde jeg ikke ventet andet af Hovedstadspressen, men derimod havde jeg unægtelig ikke ventet det af Formanden for den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe.

Tid og Forhold opfordrer til Samvirken og gensidig Hensyntagen, men uden rigtig Fremstilling og grundig Undersøgelse af Spørgsmaalene løses ingen Opgaver. Hvorfor nævner man Forrentningsprocenten for den gældfri Ejendom, men fortier Forrentningsprocenten af den i Ejendommene investerede Kapital, Handelsværdien, hvis Forrentning dog er afgørende for Landbohjemmenes Bevarelse? Denne er for hele Landet opgjort til 7,1, men stærkt svingende for de forskellige Landsdele og Brugsstørrelser, størst for de sydlige Øer og Sjælland og for de større Brug. For alle Ejendomme under 10 ha er Forrentningsprocenten kun 5,1 og heri er tilmed indbefattet en betydelig Del af den tvungne Besætningsreduktion. Hvorfor fortier man dette? Det er dog Vilkaarene for mindst 130 000 Landbohjem. For samtlige jyske Regnskaber er Gennemsnitsforrentningsprocenten 6,5, men heri er indbefattet Realisationsgevinsten ved Tvangsbortsalg af Besætninger, Heste, Kreaturer, Svin, Faar og Fjerkræ, der for Jylland er meget betydelig og svarer til mindst 2 pCt. af den investerede Kapital, Indtægter, der kun kan tages een Gang og med Sikkerhed giver formindsket Rentabilitet frem i Tiden.

Hertil maa yderligere føjes, hvad Driftsbureauet ogsaa udtrykkeligt gør opmærksom paa: at en Række Forhold ikke

kommer til Udtryk i Regnskabsresultatet, saasom Produktionsapparatets Forringelse, Besætningernes daarlige Foderstand, Forringelsen af Jordens Gødningskraft m. m.

Vil man fremstille og bedømme Regnskabsresultatet rigtigt, maa alle disse Enkeltheder tages med; de foreligger alle offentligt tilgængelige, og Undladelse heraf giver et urigtigt og vildledende Billede af Landbrugets Erhvervs vilkaar, der vel kan bidrage til at uddybe Modsætningerne, lægge Landbruget for Had i Byerne samt skabe Bitterhed i Landbrugskredse, men det er ogsaa det eneste Formaal, en saadan urigtig og vildledende Agitation og Fremstilling tjener.

Det ærede Medlem Hr. Christiani var inde paa Smørprisen og Smørproduktionen og paastod i denne Forbindelse, at Landbruget gennem Formanden for Mejeriernes Fællesorganisation havde forlangt Tilskud til Smørproduktionen. Det ærede Medlem maa aabenbart være stærkt paavirket af Hovedstadspressen, der har ført samme Agitation, hvad der imidlertid paa ingen Maade er noget Sandhedsbevis. Tværtimod er det virkelige Forhold det stik modsatte. Landbruget faar i Øjeblikket for Smør til Eksport 5 Kr. 10 Øre pr. kg., medens Afregningstallet for Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet, kun er 3 Kr. 89 Øre pr. kg, et Tal, der ikke hviler paa nogen Produktionsberegning, men er fremkommet ved en Overenskomst i Regeringen. Skal der derfor tales om Tilskud, er Forholdet det, at Landbruget yder et meget betydeligt Tilskud til hvert kg Smør, der sælges paa Hjemmemarkedet.

Disse to Afregningspriser for Smør har i det sidst forløbne Halvaar givet Mælkeproducenterne en Gennemsnitspris af 4 Kr. 45 Øre pr. produceret kg Smør. Det, man i denne Forbindelse fra Landbrugets og Mejeribrugets Side har sagt, er, at hvis Landbrugets Tilskud til Nedbringning af Hjemmemarkedsprisen skulde øges i Forhold til den samlede Produktion, saadan at Gennemsnitsprisen for Smør til Producenterne faldt med ca. 40—50 Øre pr. kg, saa vilde det have alvorlige Følger for Smørproduktionen og føles urimeligt under Hensyn til Produktionsomkostningerne.

Der er altsaa ikke Tale om noget Tilskud til Landbruget, men om Størrelsen af Landbrugets Tilskud til den øvrige Befolkning til Nedbringning af Smørprisen paa Hjemmemarkedet.

Det ærede Medlem Hr. Christiani følte sig sikker paa, at der ikke vilde blive produceret en eneste Liter Mælk mindre, selv om